

INGEZONDEN.

EEN GEVAL VAN ERNSTIGE MENSTRUALE BLOEDING.

Naar aanleiding van het „geval van doodelijke menstruatie-bloeding” moge het volgende een plaats vinden in het *Tijdschrift*.

Het geval is wel niet analoog aan het beschrevene door coll. VUGT, maar het komt in zoo verre er mee overeen, dat het ook een ernstig bloedverlies betreft, dat de gebruikelijke middelen ergotine en cardiotonica niet hielpen, doch dat ten slotte wel resultaat werd verkregen met het sistomensinum, het lipoidachtig lichaam uit corpus luteum bereid.

Het betrof een geestelijk achterlijk kind, dat in de eerste drie levensjaren als doofstom beschouwd werd, dat later op de doofstommenschool in Amsterdam kwam en thans als meisje van 9 jaar een behoorlijk figuur slaat op de school voor achterlijke kinderen.

Voor ongeveer $\frac{1}{2}$ jaar kwam de moeder met het kind op mijn spreekuur. Het kind was naar huis gekomen en de pantalon was geheel bebloed. De moeder dacht dat iemand haar achterlijk kind geweld had aangedaan, doch bij onderzoek kon ik geen afwijking vinden. Ik liet het kind bedrust houden en na 6 dagen was het bloedverlies dat den indruk maakte van een overvloedige menstruatie, waarvan alleen het vreemde was, dat het bij een kind van 9 jaar (een joodsch meisje) optrad, geheel verdwenen.

Drie weken later herhaalde de bloeding zich. De moeder stopte het meisje weer in bed, maar na eenige dagen verloor het kind zulke plassen bloed, dat de moeder een boodschap stuurde. Rust en ergotine hadden geen invloed, het kind zag er anaemisch uit, de pols werd slechter. Ik schreef het kind 3×2 tabletten sistomensine Ciba voor, en de menstruatie was na 3 dagen voorbij. Sindsdien heb ik het kind 's avonds 1 tablet sistomensine gegeven, de menstruatie bleef 4 weken weg en herhaalde zich wel sterker dan gewoonlijk, maar kon, door toediening van sistomensine, 3 maal daags 2 tabletten, gedurende 3 dagen dat het bloedverlies abnormaal groot was, tot een periode van 5 dagen worden teruggebracht.

Dit eene geval zegt niets. Van een haemorrhagische diathese is in mijn geval geen sprake, doch daar bij de toegepaste geneesmiddelen in het doodelijk verlopen geval van VAN VUGT het sistomensine zelfs niet genoemd wordt, meende ik goed te doen door publicatie van mijn geval, de aandacht op dit middel te vestigen.

Beek, bij Nijmegen, 28 Juli 1925.

A. KROFVELD.

BLADVULLING.

BEROEPSKEUZE.

Uit de „Erinnerungen, Gedanken und Meinungen” van BERNHARD NAUNYN, die onlangs overleden is, put de *Münch. med. Wochenschr.* het volgende verhaal:

„Ik had de eer, bij een avondbezoek de vrouw van een hooger officier aan tafel te mogen geleiden. Het kwam te spreken over de loopbaan van een professor, en ik vertelde, dat ik veel heen en weer was getrokken, en ook te Bern en Dorpat was geweest. „En waar hebt U dan uw examen gedaan?” — Welk examen? — „Nu, voor professor!” — Daarvoor doet men geen examen. — „Heusch waar? Kan men professor worden zonder examen?” — Zeker. — „Dat is merkwaardig. Dan moet m'n zoon ook professor worden! Hoor toch eens”, — riep ze haar man toe — „wat prof. NAUNYN mij daar vertelt: men kan zonder examen professor worden. Dat zou dan eindelijk iets zijn voor onzen OTTO”.